# Φως Ιλαρόν

*Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Έτος 5ο, φ. 56. Μάιος 2017*


## Η αξία της Κυριακής και η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας

Η κατάργηση της αργίας της Κυριακής ήταν θέμα χρόνου για ένα αθεϊστικό κράτος, αδιάφορο για τον πολίτη, όπως εξελίσσεται το δικό μας.

Η πράξη αυτή μπορεί να σημαίνει δύο πράγματα:

Α) Κατάργηση γενικά κάθε αργίας, με πλήρη απελευθέρωση του ωραρίου: καθένας ν' ανοίγει την επιχείρησή του όποτε θέλει, όσες ώρες θέλει, ακόμη και τη μέρα των Χριστουγέννων. Το μέτρο αυτό φυσικά είναι ο θάνατος του εργαζόμενου, της οικογένειας και όλης της κοινωνίας. Τα αφεντικά ίσως επιβιώσουν, αλλά οι εργαζόμενοι θα μετατραπούν σε ζώα-σκλάβους.

Β) Κατάργηση της γενικής αργίας όλων σε μια συγκεκριμένη ημέρα και αντικατάστασή της με κυλιόμενα ρεπό σε τυχαίες μέρες για κάθε εργαζόμενο.

Ορισμένες παρατηρήσεις:

1) **Η αργία της Κυριακής έχει ήδη καταργηθεί προ πολλού για αρκετά επαγγέλματα**, ενώ στις τουριστικές περιοχές αποτελεί μακρινό παρελθόν. Χιλιάδες άνθρωποι στη χώρα μας, εδώ και χρόνια, τις Κυριακές δουλεύουν κανονικά και, αν είναι τυχεροί, παίρνουν ρεπό άλλη μέρα.

2) Η αργία της Κυριακής, εξάλλου, για τουλάχιστον τους μισούς Έλληνες φαίνεται εντελώς περιττή, γιατί απλούστατα δεν πάνε στην εκκλησία. «Κυριακή» σημαίνει μέρα αφιερωμένη στον Κύριο (τον Ιησού Χριστό). Η Κυριακή είναι αργία – από τον 4ο αιώνα μ.Χ., που την καθιέρωσε ο άγιος Κωνσταντίνος, και είναι ένα από τα πολλά φιλολαϊκά μέτρα του! – για να μπορεί ο χριστιανός **να πάει στην εκκλησία** και κατόπιν να μην τρέχει με την ψυχή στο στόμα στο μαγαζί, αλλά **να γιορτάσει την ημέρα, γιατί είναι γιορτή, όπως το Πάσχα.** Αφού βέβαια εμείς δεν την αφιερώνουμε πια στον Κύριο, δεν πηγαίνουμε στην εκκλησία ούτε γιορτάζουμε, τι νόημα έχει να είναι αργία;

Τώρα απλώς θεωρητικά υπάρχει η δυνατότητα (*αν* υπάρχει) να πάμε στην εκκλησία. Όταν καταργηθεί η αργία της Κυριακής, θα πάψει να υπάρχει ακόμη και η απλή δυνατότητα!...

3) Είναι αυτονόητο ότι η κοινωνία χρειάζεται μια μέρα, που **να είναι κοινή αργία για όλα τα μέλη της!** Αυτό εξυπηρετούσε η γενική αργία της Κυριακής (όπου π.χ. το Σάββατο έπρεπε να πάρεις ψωμί για δύο μέρες, γιατί την Κυριακή οι φούρνοι δεν ζύμωναν!). Όχι να έχει αργία ο πατέρας σήμερα, η μαμά αύριο, ο μεγάλος γιος ή η κόρη μεθαύριο, τα φροντιστήρια παραμεθαύριο κ.τ.λ.! **Χρειάζεται η ίδια αργία για όλους**, για να μπορούν να επικοινωνήσουν, να συζητήσουν, να αλληλεπιδράσουν όλοι οι άνθρωποι σε μια οικογένεια, σε μια γειτονιά, συνοικία, χωριό ή πόλη! Τώρα, όλα τα παραπάνω δεν είναι πλέον φορείς πολιτισμού ή αισθήματος, μόνο ερείπια. Ερείπιο και η οικογένεια και η γειτονιά, η συνοικία, το χωριό και η πόλη. Επικοινωνία μηδέν, οι άνθρωποι είναι ρομπότ-εργαζόμενοι, που πότε πότε βλέπουν ο ένας την όψη του άλλου και τίποτε περισσότερο.

Αντί λοιπόν το κράτος να καταργεί την (ήδη μισοκαταργημένη) αργία της Κυριακής – έναν πνεύμονα της ψυχής μας – καλύτερα **να θεσπίσει ως γενική υποχρεωτική αργία για όλα τα επαγγέλματα την Κυριακή**, με εξαίρεση προσωπικού ασφαλείας για την Αστυνομία, την Πυροσβεστική, τα Νοσοκομεία και τα Φαρμακεία. Τότε θα ωφελήσει πραγματικά το λαό μας, όχι σπρώχνοντάς τον σε μία διαρκή κινητικότητα, στην ουσία επί 40 χρόνια, για χάρη της όποιας απρόσωπης οικονομικής «ανάπτυξης» (των ολίγων).

Ουτοπία φυσικά. Υπάρχει μια άλλη λύση: **να τηρούν αργία μόνοι τους οι επαγγελματίες τις Κυριακές.** Και το κράτος ας κάνει ό,τι θέλει. Οι άνθρωποι πρέπει να ζήσουν, όχι να πεθάνουν. Και, ας επιτραπεί να προσθέσουμε, πρέπει να ζήσει και η ψυχή μας – και ζει μέσα στην εκκλησία, όταν ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ συναντιόμαστε, μαζί και με τους αγίους, τους αγγέλους, την Παναγία και το Χριστό, στην κυριακάτικη λειτουργία. Ορθόδοξοι Έλληνες είμαστε, τουλάχιστον όσοι είμαστε ακόμη.

Για την ιστορία, να πούμε ότι πρώτη φορά το όνομα της ημέρας «Κυριακή» (=ημέρα του Κυρίου) το συναντάμε στο βιβλίο «Αποκάλυψη», μέσα στην Καινή Διαθήκη, το οποίο γράφτηκε λίγο πριν το 100 μ.Χ. από τον άγιο Ιωάννη το Θεολόγο και Ευαγγελιστή, το μαθητή του Χριστού και τον μόνο από τους 12 αποστόλους που δεν πέθανε με μαρτυρικό θάνατο.

## Όλες οι Κυριακές δεν είναι ίδιες…

Όλοι οι άνθρωποι, που ζουν σε χώρες παραδοσιακά χριστιανικές, ξέρουν πως κάθε Κυριακή πρωί στις εκκλησίες γίνεται λειτουργία. Όμως οι περισσότεροι πιστεύουμε πως όλες οι λειτουργίες είναι ίδιες και πως όλες οι Κυριακές είναι κι αυτές ίδιες.

Η μόνη διαφορά από Κυριακή σε Κυριακή, που ξέρουν οι περισσότεροι, είναι… οι αγώνες ποδοσφαίρου που γίνονται σε κάθε αγωνιστική του πρωταθλήματος! Από θρησκευτική άποψη, όλες οι Κυριακές φαίνονται ίδιες.

Ωστόσο, δεν είναι έτσι. Για τον πολιτισμό και την πνευματική κληρονομιά της Ορθόδοξης Εκκλησίας, που είναι η κληρονομιά του λαού μας, κάθε Κυριακή έχει κάτι το ιδιαίτερο – ένα ιδιαίτερο όνομα και κάτι ξεχωριστό που θυμόμαστε ή γιορτάζουμε στις εκκλησίες, μέσα στη θεία λειτουργία.

Βέβαια **κάθε Κυριακή γιορτάζουμε την ανάσταση του Χριστού**, όλο το χρόνο κάθε Κυριακή είναι ένα μικρό Πάσχα. Ο Κύριος αναστήθηκε αυτή τη μέρα, γι' αυτό η ημέρα ονομάστηκε «Κυριακή ημέρα» (=ημέρα του Κυρίου), ενώ οι Εβραίοι την ονομάζουν «ημέρα μία» (και μετά συνεχίζουν Δευτέρα, Τρίτη κ.τ.λ.). Γι' αυτό την Κυριακή γίνεται η θεία λειτουργία και οι άνθρωποι μεταλαβαίνουν το σώμα και το αίμα του Χριστού, που είναι η κυριότερη πράξη λατρείας του Θεού στο χριστιανισμό, μια γιορταστική πράξη, μια πράξη ενότητας και χαράς.

Γι' αυτό η Κυριακή είναι πάντα γιορτή και, κανονικά, είναι και αργία από την εργασία μας. Αν δεν έχεις αργία, και μάλιστα την ίδια μέρα με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς σου, είναι δύσκολο να γιορτάσεις και να συνδεθείς με τους άλλους ανθρώπους, τόσο μέσα στην εκκλησία (όπου πηγαίνουμε στη λειτουργία για να συνδεόμαστε και μεταξύ μας κι όχι μόνο ο καθένας μας, ατομικά, με το Θεό) όσο και κατά τη διάρκεια της ημέρας, στις υπόλοιπες δραστηριότητές σου.

Εκτός όμως απ' αυτό, οι Κυριακές έχουν κι άλλες ιδιαιτερότητες.

### Κυριακές των τεσσάρων ευαγγελιστών

Κατ' αρχάς, κάθε Κυριακή ονομάζεται με το όνομα ενός από τους τέσσερις ευαγγελιστές, δηλ. τους συγγραφείς των τεσσάρων ευαγγελίων, ανάλογα με το ευαγγέλιο από το οποίο διαβάζουμε ένα απόσπασμα στη λειτουργία. Έτσι, έχουμε Κυριακή Α΄ Ματθαίου, Β΄ Ματθαίου, Γ΄ Ματθαίου, Δ΄ Ματθαίου κ.τ.λ., Α΄ Μάρκου, Β΄ Μάρκου, Γ΄ Μάρκου κ.τ.λ., Α΄ Λουκά, Β΄ Λουκά κ.τ.λ., Α΄ Ιωάννου, Β΄ Ιωάννου κ.τ.λ.

Κι αυτές οι Κυριακές έχουν συγκεκριμένο θέμα, άρα και όνομα, παραδείγματος χάριν:

Η παραβολή του πλούσιου και του Λάζαρου (Κυριακή Ε΄ Λουκά), κατά την οποία διαβάζεται η συγκεκριμένη παραβολή, δηλ. ιστορία που είπε ο Χριστός για να βοηθήσει τους ακροατές Του να πιάσουν ένα μήνυμα.

Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη (Κυριακή Η΄ Λουκά)

Η παραβολή του άφρονα πλούσιου (Κυριακή Θ΄ Λουκά)

Η παραβολή του Μεγάλου Δείπνου (Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά)

Και πολλές άλλες.

Αυτές οι συγκεκριμένες διηγήσεις γίνονται το κεντρικό θέμα της κυριακάτικης λειτουργίας, διαβάζονται μέσα απ' το ευαγγέλιο και κατόπιν ερμηνεύονται από τον ιερέα με μια σύντομη ομιλία.

**Κυριακές των θαυμάτων**

Μέσα σ' αυτή τη σειρά, έχουμε μια αλυσίδα από Κυριακές, όπου θυμόμαστε στη λειτουργία κάποια θαύματα του Ιησού Χριστού. Μεταξύ άλλων, λοιπόν, έχουμε και λέμε:

Κυριακή των 10 λεπρών
Κυριακή του Παραλύτου
Κυριακή της Σαμαρείτιδας
Η θεραπεία του δούλου του Εκατόνταρχου (Κυριακή Δ' Ματθαίου)
Η θεραπεία του δαιμονιζόμενου (Κυριακή Ε' Ματθαίου)
Η θεραπεία των δύο τυφλών (Κυριακή Ζ' Ματθαίου)
Ο χορτασμός των 5.000 ανθρώπων (Κυριακή Η' Ματθαίου)
Το περπάτημα του Χριστού στα κύματα (Κυριακή Θ' Ματθαίου)
Η θεραπεία του σεληνιαζόμενου νέου (Κυριακή Ι' Ματθαίου)
Η θαυμαστή αλιεία, δηλ. το ψάρεμα που ώθησε τους Πέτρο, Ανδρέα, Ιάκωβο και Ιωάννη να γίνουν μαθητές του Χριστού (Κυριακή Α' Λουκά)
Η θεραπεία του δαιμονιζόμενου στη χώρα των Γαδαρηνών (Κυριακή Στ' Λουκά)
Η ανάσταση της κόρης του Ιάειρου (Κυριακή Ζ' Λουκά)
Η θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας (Κυριακή Ι' Λουκά)

**Χριστουγεννιάτικες και προεόρτιες Κυριακές**

Έχουμε επίσης ιδιαίτερες Κυριακές «με ονοματεπώνυμο» πριν από κάποιες μεγάλες γιορτές, όπως η «Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού», δηλ. πριν τις 14 Σεπτεμβρίου, ή η «Κυριακή προ των Χριστουγέννων», δηλ. η τελευταία Κυριακή πριν τις 25 Δεκεμβρίου. Ομοίως και η «Κυριακή προ των Φώτων», δηλ. πριν τις 6 Ιανουαρίου.

Μάλιστα, δύο Κυριακές πριν τα Χριστούγεννα είναι η Κυριακή των αγίων Προπατόρων, όπου γιορτάζονται όλοι οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης, από τον Αδάμ και την Εύα μέχρι τον άγιο Ιωσήφ το Μνήστορα, τον αρραβωνιαστικό της Παναγίας. Ενώ την «Κυριακή μετά την Χριστού γέννησιν» (δηλ. μετά τα Χριστούγεννα) γιορτάζουμε τους αγίους Δαβίδ τον προφήτη και βασιλιά (πρόγονο του Χριστού) και Ιωσήφ το Μνήστορα – τότε γιορτάζουν και οι ορθόδοξοι χριστιανοί με τα ονόματα αυτά. Τότε γιορτάζει και ο άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, δηλ. ο πρωτότοκος γιος του αγίου Ιωσήφ από την πρώτη του σύζυγο, τη Σαλώμη, μετά το θάνατο της οποίας αρραβωνιάστηκε την Παναγία (ο άγιος Ιάκωβος γιορτάζεται και στις 23 Οκτωβρίου και κατά την ημέρα της μνήμης του έχει επικρατήσει να γίνεται στις εκκλησίες μια ιδιαίτερη, αρχαία λειτουργία πρωτοχριστιανικού τύπου, που θεωρείται δικό του έργο).

**Πασχαλιάτικες Κυριακές**

Έχουμε όμως και μια αλυσίδα από 19 Κυριακές γύρω απ' το Πάσχα, που αποτελούν μια ενότητα και η μία είναι συνέχεια της άλλης. Είναι οι εξής:

**Α. Οι Κυριακές του Τριωδίου** («Τριώδιο» είναι το βιβλίο, από το οποίο ψάλλουμε στην εκκλησία εκείνη την περίοδο). Αυτές χωρίζονται σε δύο ομάδες:

1. Οι τέσσερις Κυριακές της Αποκριάς:
Του Τελώνου και του Φαρισαίου (διαβάζεται στην Εκκλησία αυτή η παραβολή)
Του Ασώτου (λέγεται έτσι για τον ίδιο λόγο)
Των Απόκρεω
Της Τυρινής

2. Οι Κυριακές της Μεγάλης Σαρακοστής

Α΄ Νηστειών (της Ορθοδοξίας)

Β΄ Νηστειών (του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά)

Γ΄ Νηστειών (της Σταυροπροσκύνησης)

Δ΄ Νηστειών (του αγίου Ιωάννη της Κλίμακος)

Ε΄ Νηστειών (της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας)

Κυριακή των Βαΐων, με την οποία αρχίζει η Μεγάλη Εβδομάδα.

Αυτές τις Κυριακές γιορτάζονται μεγάλοι άγιοι, που δίδαξαν στην ανθρωπότητα το χριστιανικό δρόμο, είτε με τα βιβλία τους, είτε με τη ζωή τους.

**Β. Οι Κυριακές του Πεντηκοσταρίου** («Πεντηκοστάριο» είναι το βιβλίο, από το οποίο ψάλλουμε στην εκκλησία εκείνη την περίοδο). Είναι συνέχεια των προηγουμένων και είναι οι εξής:

Η Κυριακή του Πάσχα

Η Κυριακή του Θωμά (γιορτάζεται η εμφάνιση του αναστάντος Χριστού στον απόστολο Θωμά, με την οποία ο Ιησούς δέχτηκε την αμφισβήτηση της ανάστασής Του από το μαθητή Του και του επέτρεψε ν' αγγίξει τις πληγές Του, όπως ήθελε)

Η Κυριακή των Μυροφόρων (γιορτάζουν οι άγιες και γενναίες Γυναίκες που είδαν πρώτες τον αναστάντα Χριστό και οι δύο μαθητές Του που Τον κατέβασαν από το σταυρό, δηλ. οι άγιοι Νικόδημος και Ιωσήφ από την Αριμαθαία, που είναι ο άνθρωπος που έφερε πρώτος το χριστιανισμό στη Μ. Βρετανία)

Η Κυριακή του Παραλύτου

Η Κυριακή της Σαμαρείτιδας (μαζί με την Κυριακή του Παραλύτου αναφέρθηκαν και προηγουμένως, στις Κυριακές των θαυμάτων)

Η Κυριακή του Τυφλού

Κάθε μία από τις παραπάνω Κυριακές υπενθυμίζει ένα σημαντικό επεισόδιο από τη ζωή του Χριστού, όχι μόνο με θαύματα αλλά και με μεγάλο βάθος και σοφία, που μπορεί να δώσει σε όλους μας αφορμή για σκέψη και ανάλογη στάση ζωής.

Την Πέμπτη μετά την Κυριακή του Τυφλού συμπληρώνονται 40 μέρες από το Πάσχα και έχουμε τη γιορτή της Αναλήψεως, δηλαδή της αποχώρησης του Κυρίου από τη Γη (της σωματικής αποχώρησης, γιατί πνευματικά, κατά τους χριστιανούς, είναι πάντα εδώ – για την ακρίβεια, και σωματικά είναι πάντα εδώ, γιατί το σώμα και το αίμα Του βρίσκονται στο άγιο ποτήριο της θείας μετάληψης)

Η Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου

Η Κυριακή της Πεντηκοστής (50 μέρες μετά το Πάσχα έχουμε την ανάμνηση της καθόδου του Αγίου Πνεύματος στους μαθητές του Χριστού, με την οποία άρχισε η ύπαρξη του χριστιανισμού στον κόσμο). Τη Δευτέρα, μια μέρα μετά την Πεντηκοστή, είναι η περίφημη γιορτή του Αγίου Πνεύματος.

Η Κυριακή των Αγίων Πάντων: έχει μπει αμέσως μετά την Κυριακή της Πεντηκοστής, επειδή η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος έχει ως αποτέλεσμα τη δυνατότητα των ανθρώπων να γίνουμε άγιοι.

**Καλή Κυριακή λοιπόν! Από Κυριακή σε Κυριακή, έχουμε μια σκάλα που μπορεί να βοηθήσει να γίνει η ζωή μας ποιοτικότερη, φωτεινότερη και… αιωνιότερη!**

**Αν σας άρεσε αυτό το κείμενο, παρακαλούμε,**
**δώστε το και σε άλλους να το διαβάσουν.**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης